

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobce M. B.**, zastoupeného JUDr. Jarmilou Tayerlovou, advokátkou, se sídlem Uherské Hradiště, Všešrdova 176, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 2000, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 4. 2002, č. j. 41 Ca 156/2000 - 49,

takto:

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 24. 4. 2002, č. j. 41 Ca 156/2000 - 49, **se zrušuje**, věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo dle části páté hlavy třetí občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2002, potvrzeno v záhlaví uvedené rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek uvedených v § 39 zákona č. 155/1995 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

Stěžovatel poukazoval na závažnost jeho onemocnění, rakoviny varlat, která se projevila v roce 1994, následně byl uznán plně invalidním. V důsledku prodělané nemoci a intenzivní chemoterapie se u něho projevíly závažné zdravotní problémy, které posudková komise nevzala dostatečně v úvahu, na základě jejího posouzení mu byl plný invalidní důchod odňat. Stěžovatel uvádí, že není schopen vykonávat jakoukoli soustavou pracovní činnost, neboť mu i po méně fyzicky náročné práci neustále otékají horní i dolní končetiny, má křeč

v dolních končetinách, klouby jsou bolestivé. Při jednání soudu nebylo přihlédnuto ke zprávě z neurologické ambulance Masarykova onkologického ústavu v Brně (MUDr. K.), dle které stěžovatel není schopen vykonávat práci, která mu byla posudkovou komisí doporučena. Stěžovatel na základě pracovního doporučení Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) nastoupil do zaměstnání, které pro něho mělo být vhodné, začal vykonávat práci údržbáře. Po několika dnech se u něho objevily zdravotní potíže, nemohl dále vykonávat tuto práci a byl uznán práce neschopným, což trvalo téměř rok. Domnívá se proto, že u něho není zachován pracovní potenciál v takovém rozsahu, který by mu umožňoval být na zkrácený úvazek docházet do zaměstnání. Krajský soud neprovedl důkazy za účelem zjištění, jaké byly příčiny jeho dlouhodobé pracovní neschopnosti. Stěžovatel neshledává údaj o poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 45 % za dostatečně prokázaný a odůvodněný. Z uvedených důvodů navrhl stěžovatel zrušení napadeného rozsudku krajského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení.

V doplnění kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že uplatnil důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Domníval se, že krajský soud nedostatečně zjistil objektivní situaci a neprovedl všechny potřebné důkazy, nepřihlížel ke zjištění odborných lékařů a vycházel pouze z posudku PK MPSV. Nebyla prověřena souvislost mezi doporučenou pracovní zátěží stěžovatele a pracovními neschopnostmi následujícími po zařazení do pracovního poměru.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila, pouze uvedla, že souhlasí s rozhodnutím krajského soudu.

Krajský soud ve svém rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, stručně shrnul průběh správního řízení předcházející jeho rozhodnutí. Žalovaná zamítla stěžovateli žádost o plný invalidní důchod rozhodnutím ze dne 12. 7. 2000, krajský soud toto rozhodnutí potvrdil. Následně však rozhodnutí krajského soudu bylo k odvolání stěžovatele zrušeno Vrchním soudem v Praze z důvodu neprovedení důkazu posudkem PK MPSV v souladu se zákonem. Stěžovatel při jednání soudu opět odkázal na své zdravotní potíže projevující se okamžitě po nástupu do zaměstnání, způsobující pracovní neschopnost. Krajský soud při jednání provedl důkaz posudkem PK MPSV, pracoviště v Brně, dle kterého je onkologické onemocnění stěžovatele v remisi, výsledky pravidelných kontrol nasvědčují stabilizaci zdravotního stavu. Pocity brnění nohou, rukou a křečí po zátěži stěžovatel začal pociťovat po chemoterapii, dle názoru odborných lékařů – neurologů se jedná o toxickou polyneuropatii senzitivní bez poruch hybnosti v objektivním neurologickém nálezu. PK MPSV doporučila jako vhodné zaměstnání pro stěžovatele lehčí dělnické práce, např. při obsluze strojů a zařízení, ve skladovém hospodářství, v kontrole výroby, ve službách a v údržbě. I dle doplňujícího posudku PK MPSV, kterým byl dodatečně zhodnocen nález MUDr. K., bylo postižení stěžovatele ohodnoceno jako lehčí.

Krajský soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že PK MPSV vyhodnotila zdravotní postižení stěžovatele v souladu se zákonem, vycházel proto z jejího posudkového závěru, dle kterého je nejzávažnějším postižením stěžovatele stav po odstranění zhoubného nádoru varlete, pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti je hodnocen dle přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb., kapitoly XII, položky 3, písm. c), tj. 45 %. Krajský soud odkázal na podmínky pro přiznání plné invalidity a konstatoval, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nižší než 66 %, stěžovatel proto nesplnil požadavky § 39 zákona o důchodovém pojištění.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Kasační stížnost je důvodná.

Stěžovatel nezpochybnil závěr krajského soudu ohledně zjištění příčiny nepříznivého zdravotního stavu a následného zařazení dle přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb., nesouhlasil však se závěrem, že je schopen vykonávat činnosti uvedené v závěru posudku, tj. fyzicky méně náročné práce. Odkazoval na pokusy vykonávat práce, které mu byly PK MPSV doporučeny, zaměstnání vždy skončilo po krátké době dlouhodobou pracovní neschopností, z čehož stěžovatel dovozoval neschopnost vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. K těmto námitkám Nejvyšší správní soud ze spisové dokumentace ověřil, že posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatele bylo již předmětem řízení ve věci sp. zn. 41 Ca 234/98, již tehdy stěžovatel uváděl, že nastoupil do zaměstnání a musel je ze zdravotních důvodů ukončit po velmi krátké době. Při jednání PK MPSV dne 7. 4. 1999 stěžovatel konstatoval, že v průběhu předchozích 2 let několikrát nastoupil do zaměstnání (např. u výrobního pásu na výrobu obuvi, práce závozníka), měl též zdravotní problémy. Dne 19. 4. 2000 v průběhu jednání soudu uvedl, že zkoušel rozvážet zboží, opravovat šicí stroje, pracovní zátěž však nezvládl. Též u jednání PK MPSV ze dne 14. 12. 2000 popsal svou práci řidiče dodávky, po 2 dnech došlo k recidivě, neuropatii dolních končetin. Dne 25. 7. 2001 do protokolu o jednání soudu stěžovatel uvedl, že nastoupil do zaměstnání, kde vykonával lehčí údržbářské práce a činnost řidiče zásobování, práci opět ukončil pracovní neschopností pro zánět šlach, který bylo nutno řešit operativně, tuto skutečnost zdůraznil i při jednání soudu dne 24. 4. 2002.

Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatel v průběhu celého řízení zpochybňoval závěr posudku PK MPSV ze dne 5. 4. 2001 a jeho doplnění z 7. 6. 2001, dle kterého byl stěžovatel vykonávat lehčí dělnické práce, např. při obsluze strojů a zařízení, ve skladovém hospodářství, v kontrole výroby, ve službách, údržbě atd. Opakovaně se pokusil vykonávat práce odpovídající uvedenému výčtu, jeho pokus vždy skončil zdravotními potížemi způsobujícími pracovní neschopnost, tyto skutečnosti sděloval při jednáních PK MPSV i soudu, domáhal se, aby k nim bylo při hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti přihlédnuto. Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku uvedl, že nesdílí pochybnosti stěžovatele ohledně posudkového hodnocení PK MPSV, neboť hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je v souladu s příslušnými právními předpisy a odpovídá shromážděným odborným lékařským nálezům. Krajský soud se však nevypořádal s výše uvedeným tvrzením stěžovatele ohledně opakovaných dlouhodobých pracovních neschopností, následujících po krátkodobém výkonu doporučených zaměstnání. Tato tvrzení zpochybňovala správnost posudkového hodnocení PK MPSV, bylo proto nutno uvést důvody, které vedly soud k závěru, že i přes opakované pracovní neschopnosti posoudila PK MPSV pracovní potenciál stěžovatele správně.

Krajskému soudu již bylo uloženo rozhodnutím Vrchního soudu v Praze č. j. 2 Cao 161/2000 – 45, kterým byl zrušen rozsudek krajského soudu č. j. 41 Ca 234/98 – 33, týkající se rovněž invalidity stěžovatele, aby bylo blíže a úplně zjištěno, jakým způsobem ovlivňuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stav po chemoterapii. Stejný požadavek vznáší i Nejvyšší správní soud v tomto řízení, neboť ve věci není pochybnosti o tom, že prvotní příčina nepříznivého zdravotního stavu stěžovatele je v jeho onkologickém onemocnění, po jeho stabilizaci je však nutno posoudit, nakolik vážně ovlivňují pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti neurologické potíže způsobené chemoterapií, tj. polyneuropatie s bolestmi dolních a horních končetin.

Pokud krajský soud dospěl k závěru, že posudek PK MPSV je pro posouzení dané věci dostatečný a správný, musí být schopen uvést argumenty pro srozumitelné vysvětlení zdravotních potíží způsobujících pracovní neschopnost po každém z pokusů stěžovatele o zapojení se do pracovního poměru, neboť stěžovatel se takového odůvodnění v žalobním řízení domáhal.

Z uvedených důvodů shledal Nejvyšší správní soud námitku stěžovatele dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. důvodnou a konstatuje, že krajský soud v rozporu s § 75 odst. 2 s. ř. s. nepřezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních námitek, jeho rozhodnutí je částečně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť není zřejmé, jakým způsobem posoudil žalobní námitku napadající rozpor posudkového závěru doporučujícího určitá povolání a opakovaný vznik pracovních neschopností po krátkodobém výkonu těchto prací, na základě jakých důvodů ji nepovažoval za nedůvodnou.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu vzhledem k důvodnosti kasační stížnosti zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení dle § 110 odst. 1 s. ř. s. V novém řízení krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.) a je v něm vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 31. srpna 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu